

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820010267
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6820010267.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanému V. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2021, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, odvolanie obžalovaného V. B., proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 14.12.2020, sp.zn. 4T/28/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. B. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 14.12.2020 sp.zn. 4T/28/2020 bol obžalovaný V. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 08.06.2019 v čase asi o 12.55 hod., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. A. U ev. č. A.-U. majiteľky F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v A., na ulici A. č. XX, po miestnej komunikácii, po ulici P. S. v smere od reštaurácie A. (vedľajšej ceste), pričom na križovatke s cestou III. triedy č. XXXX (s ulicou C.) si nevšimol zvislú regulačnú dopravnú značku č. XXX „B., daj prednosť vjazde“ a v protifaľhom rohu križovatky umiestnené cestné zrkadlo, ktoré zobrazuje ulicu C. dostatočne prehľadne pre vodiča, ktorý prichádza z ulice P. S. a vošiel do križovatky, kde ľavou polovicou prednej časti vozidla zasiahol ľavú nohu prichádzajúceho vodiča motocykla zn. K. K ev. č. T.-XXX P., ktorý viedol ako vodič poškodený T. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v T., časť T. č. XXX, a ktorý vchádzal do križovatky z ulice C. v smere na miestnu časť T. (z hlavnej cesty), v dôsledku čoho poškodený po zásahu spadol ľavou stranou tela na zem a šúchal sa po ceste, čím konal v rozpore s § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vo vtedy platnom a účinnom znení, podľa ktorého je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a v rozpore s § 20 ods. 1, ods. 4 vyššie citovaného zákona, podľa ktorých vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „B., daj prednosť vjazde“, je povinný dať prednosť vjazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste a na príkaz tejto dopravnej značky je vodič povinný zastaviť vozidlo na takomto mieste, odkiaľ má na križovatku náležitý rozhľad, čím spôsobil poškodenému pomliaždenie pravého členka a pravej päty, pomliaždenie ľavého predkolenia s krvnou podliatinou a s odreninou, pomliaždenie sedacej oblasti vľavo s krvnou podliatinou a s odreninou, pomliaždenie ľavého predlaktia a pomliaždenie hrudnej steny vľavo, ktoré zranenia sú z medicínskeho hľadiska zraneniami ľahkými, s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 08.06.2019 do 22.06.2019, počas ktorej mal výraznejšie bolesti ľavej sedacej oblasti a ľavého predkolenia po dobu 7 až 8 dní s postupným ústupom bolestí, bol obmedzený v bežnej chôdzi, v ťažkých prácach, športovaní, jazde na bicykli, či motocykli a jeho stav si vyžadoval kľudový režim počas celej doby práceneschopnosti, škodu na zdraví vo výške 1.216,- eur, stratu na zárobku počas vyššie uvedenej doby práceneschopnosti vo výške nie menej ako 116,42 eur a spôsobil škodu na motocykli zn. K. K ev. č. T.-XXX vo výške nie menej ako 2.300,- eur

a zároveň spôsobil aj doposiaľ nezistenú škodu na osobnom motorovom vozidle F. B. zn. A. U ev. č. A.-XXXTG.

Za to obžalovanému uložil podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní dvanásť mesiacov. Obžalovanému uložil aj ďalší trest, a to podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu šesťnásť mesiacov. O uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému T. M., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., T. č. XXX, škodu v celkovej výške 3.516,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.216,- eur od 14.08.2020 do zaplatenia a spolu úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.300,- eur od 10.06.2019 do zaplatenia. Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodeného T. M. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný V. B., a to najskôr stručným písomným podaním z 18.12.2020 (prostredníctvom obhajcu), pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 15.02.2021 (prostredníctvom obhajcu). V jeho dôvodoch primárne zvýraznil skutočnosť, že prvostupňový súd jednak nevykonal dôkazy, ktoré obhajoba, resp. obžalovaný navrhol podaním zo dňa 30.9.2020 vykonať, ktoré mohli bližšie objasniť vec v jeho prospech, a to:

vyžiadanie, založenie a oboznámenie správy o ošetrení poškodeného do spisu od zasahujúcej služby RZP (rýchlej zdravotnej pomoci) H. D. a.s., ktorá dňa 8.6.2019 zasahovala pri nehode, vyžiadanie, založenie a oboznámenie uznesenia o vznesení obvinenia T. M. (v tomto konaní vystupujúci ako poškodený vodič motocykla), ktorému bolo uznesením OR PZ v T., odbor kriminálnej polície, odd. vyšetrovania, zo dňa 29.6.2020 vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, ČVS: ORP-49/VYS-RA-2020-Mc, v zmysle ktorého obv. T. M. mal dňa 8.6.2019 v čase o 13:00hod. po nehode os. mot. vozidla A. U. EČV: A a motocykla K. K EČV: T žiadať od pošk. V. B. za prítomnosti svedkov finančnú čiastku 3.000,-€ s tým, že pokiaľ mu uvedenú sumu neuhradí, tak sa nedohodnú a spôsobí mu problémy s PN-kou, nakoľko jeho mama pracuje v nemocnici, kde mal ísť aj na lekárske ošetrenie. V uvedenom konaní sa nachádzajú taktiež dôkazy, ktoré mohli vyvrátiť tvrdenia T. M. ako poškodeného v tejto trestnej veci.

Okresný súd sa s návrhmi na vykonanie dokazovania obhajoby, resp. obžalovaného nevyporiadal nijak, ich vykonanie uznesením pred skončením dokazovania zamietol, toto rozhodnutie neodôvodnil ani na poslednom pojednávaní vo veci, ani v rozsudku samotnom, čo považuje za závažné pochybenie súdu v jeho neprospech. Bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona tak, ako bolo uvedené v obžalobe. V konaní nepoprel, že by spôsobil dopravnú nehodu, kde došlo k poškodeniu oboch motorových vozidiel, ako os. motorového vozidla poškodenej F. B., s ktorou sa viezol v ňom, tak aj motocykla poškodeného T. M.. Popieral, že by jeho konaním spôsobil poškodenému T. M. takú ujmu na zdraví, ktorú by bolo možné podľa § 123 ods. 2 Tr. zák. kvalifikovať ako ujmu na zdraví. Vychádzal najmä zo správania poškodeného po dopravnej nehode, ktoré viedlo až k obvineniu poškodeného T. M. pre zločin vydierania. Okresný súd sa zbytočne zamerl nad rámec potrebného dokazovania na priebeh vzniku dopravnej nehody, ktorej priebeh nepoprel, nepoprel ani to, že by porušil dopravný predpis, avšak poprel, že by následky jeho konania mali mať trestnoprávnu dohru. Výpovede svedkov Q. M., H. W., P. W., ktorí sú rodinnými príslušníkmi poškodeného (otec, švagor a pod.) boli tendenčné, v snahe pomôcť poškodenému v inom trestnom konaní a nemali v podstate čo preukázať. Za ublíženie na zdraví sa považuje porucha zdravia poškodeného, ktorá mu sťažuje obvyklý spôsob života alebo výkon obvyklej činnosti po dobu okolo 7 dní. Súdy sa mechanicky neobmedzujú iba na kritérium dĺžky pracovnej neschopnosti alebo iba doby trvania poruchy zdravia. Pri posudzovaní tohto pojmu vychádzajú zo zhodnotenia všetkých okolností, hlavne povahy poruchy, akými príznakmi sa prejavovala, ktorý orgán alebo ktorá funkcia bola narušená, aká bola bolestivosť poranenia a ich intenzita, aké lekárske ošetrenie si poranenie vyžiadalo a do akej miery porucha zdravia narušila obvyklý spôsob života poškodeného vrátane toho, či a na akú dobu ho vyradila z pracovného procesu. Za predpokladu, že zo všetkých ostatných hľadísk ide o výraznú poruchu zdravia, možno za ujmu na zdraví považovať i takú poruchu, ktorá netrvala obvykle požadovanú minimálnu dobu 7 dní (R 16/1986).

V trestnom konaní bol súdnym znalcom V. F. S., E. vypracovaný znalecký posudok č. 57/2019, ktorým hodnotil zdravotný stav poškodeného, jeho následky a možnú dobu liečenia. Znalcovi však bola poskytnutá iba zdravotná dokumentácia poškodeného, ktorá sa nachádzala vo vyšetrovacom spise.

Znalec si teda mohol iba osvojiť zistené poranenia, ktoré boli definované v lekárskejších správach (podľa znaleckého posudku):

- lekárska správa zo dňa 8.6.2019 - sobota (deň dopravnej nehody) o 15:51hod. na ÚPS -

Chirurgickej ambulancii NsP v T. - pre políciu doba liečenia do 7 dní,

- lekárska správa zo dňa 11.6.2019 - utorok (3 dni po dopravnej nehode) - kontrola na E. ambulancii N. v T. s kontrolou 17.6.2019,

lekárska správa zo dňa 17.6.2019 - kontrola na E. ambulancii N. v T.,

lekárska správa zo dňa 1.7.2019 - kontrola na E. ambulancii N. v T., kde mu bolo spísané najmä bolestné,

PN poškodeného zo dňa 10.6.2019 - pondelok (2 dni po dopravnej nehode),

ukončenie PN dňa 2.7.2019.

Podľa záveru znalca bola PN poškodeného vystavená až dva dni po dopravnej nehode, teda nesprávne. Na teoretickej úrovni mohlo podľa názoru odvolateľa dôjsť aj k tomu, že poškodený za dva dni utrpel aj ďalší úraz. Záver znalca bol taký, že u poškodeného bola PN v dĺžke trvania 22 dní trochu predĺžená a opodstatnená PN by bola max. 14 dní. Je však toho názoru, že vzhľadom na odstup kontrol, t.j. prvá riadna kontrol 11.6.2019 a druhá 17.6.2019, po ktorej bol ponechaný poškodený PN na ďalších 15 dní, nebolo možné objektívne stanoviť opodstatnenú dĺžku PN, keďže kontroly neboli vykonávané v pravidelných intervaloch a ostatná kontrola bola vykonaná až so značným odstupom času. Záver znalca k poraneniám: „Poranenia na tele neobmedzovali poškodeného tak výrazne, že by počas celej liečby bol absolútne odkázaný na pomoc iného.“ Pri niektorých poraneniach znalec definoval dobu liečenia a PN v dĺžke trvania 6 dní, pri inom 8-9 dní a pri pomliaždení ľavého predkolenia a pomliaždenie sedacej oblasti 14 dní. Ako však tieto poranenia ovplyvnili bežný život poškodeného T. M. je zistiteľné len z jeho výpovede, ktorú však považuje za tendenčnú a nepravdivú už aj z dôvodu, že je na pokyn Okresnej prokuratúry Revúca (nie z iniciatívny obžalovaného) obvinený zo zločinu vydierania. Napriek uvedeným poraneniám bol poškodený T. M. (podľa jeho vlastnej výpovede) schopný dňa 17.6.2019 okrem kontroly na E. ambulancii v N. T. navštíviť aj príslušný F. inšpektorát v T., kde natrvalo odhlásil jeho motocykel a uvedenú skutočnosť oznámil aj jeho poisťovni PZP, aby nemusel platiť ďalšiu poisťku PZP. Je teda otázne, do akej miery bol už v danom čase poškodený schopný vykonávať bežné úkony, ktorým je aj odhlásenie motorového vozidla na DI v T. za jeho osobnej prítomnosti. Poškodený pracuje v B. Q. ako počítačový technik. Odvolateľ tiež vyslovil otázku, prečo osoba, ktorá nemá už jednu ľadvinu a o druhú sa až tak bojí, pričom jazdí na motocykli, aj napriek tomu, že táto skupina vodičov je najohrozenejšia pri dopravných nehodách - ľudovo sa im hovorí darcovia orgánov. Znalcovi nebola k dispozícii lekárska správa o ošetrení poškodeného do spisu od zasahujúcej služby RZP (rýchlej zdravotnej pomoci) H. D. a.s., ktorá dňa 8.6.2019 zasahovala pri nehode, keďže túto súd ako vykonanie navrhnuté dôkazu odmietol vykonať a vyžiadať.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný vytkol, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenia o náhrade škody. Okresný súd podľa rozsudku priznal poškodenému nárok na náhradu škody vo výške 3.516,-€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.216,-€ od 14.8.2020 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.300,-€ od 10.6.2019 do zaplatenia (oproti poškodeným pôvodne uplatnenej náhrade škody vo výške 4.393,59 €. Podľa ust. § 4 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov: Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody podľa obsahu citovaného zákona (podrobne to obžalovaný v odvolaní špecifikoval). Podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Podľa tejto osobitnej úpravy náhrady škody podľa zákona o PZP prechádza právny nárok poškodeného priamo voči poisťovni, ktorá poistila vozidlo z PZP. Toto potvrdzuje aj dôvodová správa k § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. V uvedenej trestnej veci si ako obžalovaný, tak aj poškodený splnili svoju oznamovaciu povinnosť voči PZP vinníka - obžalovaného, kde si poškodený uplatnil svoju škodu, ale poisťovňa musí vyčekať do skončenia trestného konania, kedy sa poisťovňa dozvie, či nehodu spôsobil alebo nespôsobil obžalovaný. Uvedený priamy nárok sa odzrkadľuje aj v prípadnej pasívnej legitímácii, ak by si poškodený uplatňoval náhradu škody v civilnom konaní, kde musí žalovať už priamo poisťovňu PZP a nie škodcu, keďže jeho nárok je zo zákona prešiel voči poisťovni. Nestotožňuje sa ani s priznávaním nároku na úrok z omeškania poškodeným v trestnom konaní, keďže sa obžalovaný, resp. poisťovňa PZP dostať do omeškania s plnením škody až po prípadnom právoplatnom rozsudku o vine. Priznávať poškodenému nárok na úrok z omeškania, počnúc prvým dňom nasledujúcim po vzniku škody alebo prvým dňom nasledujúcim po oboznámení sa

s výsledkami vyšetovania nemá právnu oporu, obzvlášť nie v trestnom konaní, kedy táto otázka závisí od toho, či bol obžalovaný uznaný vinným alebo nie. Poškodený na pojednávaní uviedol, že si svoje nároky v rovnakom rozsahu uplatnil z PZP obžalovaného, teda týmto aktom akceptoval, že jeho nárok na náhradu škody má uspokojiť poisťovňa PZP a nie obžalovaný. Okresný súd priznal poškodenému náhradu škody titulom bolestného vo výške 1.216,-€ spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 14.8.2020 do zaplatenia a vo výške 2,300,- € titulom náhrady škody na motorovom vozidle (škoda na motocykli, ktorá bola spôsobená prevádzkou os. motorového vozidla) spolu s úrokom z omeškania 5% ročne od 10.6.2019 do zaplatenia. Škodu na motocykli preukázal poškodený predbežnou kalkuláciou ceny opravy zo strany poisťovne PZP obžalovaného a tým, že sám poškodený bez akéhokoľvek pokynu zo strany poisťovne dal motocykel trvale vyradiť z evidencie motorových vozidiel (ako uviedol, aby nemusel ďalej platiť jeho PZP za motocykel). Podľa názoru odvolateľa, poškodený nepreukázal, že by vozidlo bolo neopraviteľné, resp., že by mu poisťovňa PZP odmietla plniť za opravu motocykla, teda jeho postup bol absolútne nelogický, keď nevyčkal ani na vyjadrenie poisťovne, či bude vec riešiť ako totálnu škodu alebo nie a sám odhlásil vozidlo trvalo z evidencie iba z dôvodu, že mu začínalo ďalšie poistné obdobie na PZP, ktoré už nechcel hradiť, čo spôsobilo, že už motocykel nemôže užívať na pozemných komunikáciách. Taktiež sa nemôže stotožniť so spôsobom preukazovania výšky škody na motocykli starom viac ako 20 rokov, a to preukazovaním hodnoty obdobných motocyklov vytlačenými inzerátmi. On nie je žiadnym cestným pirátom, je držiteľom vodičského preukazu viac ako 30 rokov, jazdí najmä v A., pričom mal len minimum dopravných priestupkov vyplývajúcich z porušenia dopravných predpisov. Tak ako iný, je aj on iba človek, teda nie je neomylný a svoju chybu, že nedal prednosť poškodenému T. M., lebo nevidel ako prichádza z pravej strany, priznal. V ostatnom zamestnaní bol vodičom osobného motorového vozidla, pričom túto činnosť začal znovu vykonávať v tomto roku. Taktiež je na jeho doprave závislá jeho 83 ročná matka, ktorú musí vozit' s viacerými zdravotnými problémami k lekárom.

Záverom svojho odvolania krajskému súdu prakticky navrhol zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu s tým, aby vec následne vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V reakcii na podané odvolanie obžalovaným doručil priamo krajskému súdu poškodený T. M. písomné vyjadrenie k tomuto jeho odvolaniu zo dňa 19.04.2021 (prostredníctvom svojho splnomocnenca). Podľa jeho názoru okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre svoje rozhodnutie. Posádka ambulancie záchranej zdravotnej služby (ZZS) v rámci zásahu vykonáva predovšetkým nasledujúce činnosti:

získava anamnézu, čiže údaje o vzniknutých ťažkostiach nevyhnutných na správne určenie diagnózy; v mnohých prípadoch vedie priamo k diagnóze (až v 50 %) alebo veľmi výrazne zúži rozsah možných chorôb, respektíve usmerní ďalšie pátranie,

sleduje, hodnotí a zaznamenáva životné funkcie pomocou primeraných klinických a technických pomôcok,

vykonáva posudzovanie zdravotného stavu osoby a stanovuje pracovnú diagnózu,

vykonáva prvotné ošetrovanie všetkých poranení vrátane zastavenia krvácania.

Záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby, ktorý vypisuje posádka ambulancie ZZS obsahuje informácie o základných vitálnych funkciách. (Vzor záznamu je uvedený na str. 80 vestníka MZ SR ročník 2009, čiastka 10-12, ktorý tvorí prílohu tohto vyjadrenia.) Vzhľadom na charakter tohto záznamu nie je možné očakávať, že v ňom budú zachytené informácie na prospech obžalovaného. Skutočnosť, že obžalovaný namiesto úprimného ospravedlnenia sa poškodenému privodil jeho trestné stíhanie (k vzneseniu obvinenia poškodenému došlo na základe tvrdení obžalovaného obsahnutých v jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia) je obžalovanému skôr na ťarchu ako na prospech a oboznámenie s uznesením o vznesení obvinenia, ktoré je založené na tvrdení obžalovaného a jeho priateľky pani F. B. nemá pre posúdenie skutku spáchaného obžalovaným žiaden význam, ako to správne uzavrel i okresný súd. Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že poškodenému nebolo ublížené na zdraví, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodený bol po skončení zdokumentovania dopravnej nehody príslušníkom dopravnej polície bezodkladne priamo z miesta nehody odvezený svojím otcom do nemocnice, kde sa podrobil vyšetreniu na chirurgickej ambulancii. Je preto vylúčené, aby zdokumentované zranenia utrpel inokedy a iným spôsobom ako pri dopravnej nehode zavinennej obžalovaným. Poškodenie zdravia poškodeného a jeho obmedzenie v bežnom spôsobe života boli v trestnom konaní objektivizované znaleckým posudkom. V tejto súvislosti podporne poukázal i na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2020. Na otázku obhajcu, akým spôsobom T. M. bol obmedzený v obvyklom spôsobe života, obhajca pokračoval, uviedli ste, že výraznejšie bolesti, čo sa týka tej sedacej oblasti môžu byť 7-8 dní a pritom bolesti boli postupne menšie, môže trvať do 14 dní od úrazu, ako si má teda vykladať, dokedy trvá ten diskomfort, je to tých 7-8 dní alebo 14 dní,

lebo v trestnom práve sa používa mechanicky hranica 7 dní a to tiež nie je správna. Na túto otázku znalec odpovedal: V medicíne nie je to tak, že bolesť sa vypne po 6 dňoch, po 42 dňoch, u každého je to individuálne. Obvykle je to tých 14 dní, ten diskomfort pri takomto zranení. Sú ľudia, ktorí majú diskomfort ešte viac ako 2 týždne. Sú zranenia, ktoré majú tých 10 dní. Znalec tiež vyslovil záver, že poškodený bol na chirurgickej kontrole 17.06.2019, kedy už nemal výrazné ťažkosti a krvné podliatiny sa vstrebávali a kontrola bola odporúčaná o dva týždne, PN bola potom ukončená a on napísal, v tomto prípade, ak sa stav zlepšuje, objednanie na kontrolu o 2 týždne je príliš dlhý interval a v tomto intervale po ďalšiu kontrolu toho 02.07. sa stav mohol upraviť skôr, než o dva týždne, lebo potom o 2 týždne. Vo zvyšku poukázal poškodený na závery znaleckého posudku a tiež odborné vysvetlenia znalca v rámci jeho výpovede na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní spochybnil výrok súdu prvého stupňa o náhrade škody, k tomu sa poškodený vyjadril tak, že adhézne konanie je integrálnou súčasťou trestného konania, pričom poškodený môže len v obmedzenej miere konanie vlastnou iniciatívou ovplyvňovať, má právo podať odvolanie iba do výroku o náhrade škody. Právny názor obžalovaného, že existencia povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zbavuje vodiča zodpovednosti za vzniknutú škodu, resp. že na základe zákona č. 381/2001 Z.z. dochádza k prenosu zodpovednosti z vodiča na poisťovňu, je nesprávny a nemá oporu ani v tomto a ani v žiadnom inom právnom predpise. Poškodený si v prípade uplatnenia zodpovednosti za škodu spôsobenú mu pri dopravnej nehode iným motorovým vozidlom môže vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči vodičovi, prevádzkovateľovi vozidla, alebo voči poisťovni, pričom svoj nárok môže uplatniť len voči jednému z nich, alebo aj voči ktorejkoľvek dvojici, prípadne i voči všetkým trom zodpovedným spoločne. Nárok na náhradu škody voči vodičovi má oporu v ust. § 420 ods. 1 OZ, nárok na náhradu škody voči prevádzkovateľovi vozidla v ust. § 420a ods. 1 OZ a nárok na náhradu škody voči poisťovni v ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. V tejto súvislosti poškodený podporne poukázal aj na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR

prezentovanú napr. rozhodnutiami 2 MCdo 9/2013 zo dňa 27. 8.2014, I Obdo/26/2015 zo dňa 16.2.2016, 4Cdo/54/2009. Z ich obsahu zvýraznil najmä to, že zodpovednosť prevádzkovateľa nevylučuje zodpovednosť vodiča dopravného prostriedku, ktorý spôsobil škodu pri škodovej udalosti zavineným porušením právnej povinnosti podľa § 420 ods. 1 OZ. Pokiaľ ide o vzťah prevádzkovateľa a vodiča ako odlišných subjektov, ust. § 427 a nasl. OZ upravuje osobitnú zodpovednosť, nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa § 420 OZ ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Poškodený môže upravovať právo na náhradu škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ, na základe objektívneho princípu, rovnako ako voči vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ, na základe zodpovednosti založenej na prezumovanom zavinení. Poisťovateľ má nárok na náhradu poistného plnenia, za podmienok uvedených pod písm. a) až h) § 12 ZoPZP nielen proti osobe, ktorá uzavrela s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti, ale aj proti poistenému, ktorý nie je touto osobou.

Poškodený sa výnimočne zhodol s obžalovaným v tom, že výrok okresného súdu o náhrade škody je nesprávny, nie však preto, že mu nárok priznal, ale preto, že ho nepriznal v uplatnenom rozsahu. Podľa kalkulácie opravy č. XXXXXXXXXXX náklady na opravu motocykla poškodeného pri dopravnej nehode predstavujú sumu 4114,33 € (z toho cena náhradných dielov 3 310,32 € a cena práce 118,29 €, obe položky uvedené bez DPH). Pri tejto cene práce poisťovňa nezohľadňovala skutočnú cenu práce, ale jednotkovú cenu 8,33 €/hod. pri určení odôvodneného rozsahu časových jednotiek (10 CJ = 1 hodina) celkom 142 ČJ, t.j. 14 hodín 12 minút. Skutočná cena opráv výrazne presahuje cenu určenú v kalkulácii opravy vypracovanej poisťovňou. jednotková cena servisných prác predstavuje 40,00 € a viac na 1 hodinu (s DPH). Vychádzajúc zo skutočnej jednotkovej ceny práce za opravu by táto mala predstavovať (bez DPH) sumu cca 473,33 €. Na preukázanie výšky ceny prác za servis motocyklov poškodený predložil ako dôkazy snímky z konkrétnych webových stránok servisov. Náklady na opravu motocykla (vrátane DPH) by tak predstavovali nie menej ako 4 540,00 €. Poškodený si v adhéznom konaní uplatňoval nárok na náhradu škody spôsobenej poškodením motocykla v sume 3 000 €, pričom táto suma zodpovedala všeobecnej hodnote motocykla v čase pred jeho poškodením. Všeobecnú hodnotu motocykla v trestnom konaní orgány činné v trestnom konaní neustálili znaleckým posudkom. Poškodený preto predložil súdu inzeráty týkajúce sa predaja toho istého typu motocykla. Pokiaľ súd priznal poškodenému nárok na náhradu škody zohľadňujúc cenu najlacnejšieho motocykla podľa predložených inzerátov, tento postup nepovažuje poškodený za správny, nakoľko však nepredpokladal odvolanie obžalovaného, sám voči výroku o nepriznaní časti náhrady škody nepodával odvolanie, keďže zvyšok náhrady škody môže po právoplatnosti rozhodnutia v tejto trestnej veci uplatniť v civilnom konaní.

Záverom svojho vyjadrenia, považujúc rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a zákonný, navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania obžalovaným v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného V. B. nebolo podané dôvodne.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2020 vykonal výsluchy obžalovaného, svedkov T. M. (poškodeného), F. B., P. W., T. S., H. W., Q. M., ďalej vykonal výsluchy znalcov J.. K. K., V.. F. S., E.. a na hlavnom pojednávaní 14.12.2020 doplnil dokazovanie prečítaním jednotlivých listinných dôkazov, zadokumentovaných v obsahu spisového materiálu, rešpektujúc obsah ust. § 269 Tr. por. Po takto vykonanom dokazovaní potom dospel k správne, nielen k skutkovému, ale i právnemu záveru v tom smere, že obžalovaný V. B. zisteným konaním dňa 08.06.2019 poškodenému T. M. z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť, uloženú mu podľa zákona.

Svoje rozhodnutie, pokiaľ ide o zavinenie obžalovaného, súd prvého stupňa odôvodnil nasledovne. Obžalovaný nepoprel, že viedol osobné motorové vozidlo majiteľky F. B. po miestnej komunikácii, po ulici P. S. v smere od reštaurácie A., po vedľajšej ceste, pričom na križovatke s cestou III. triedy s ulicou C. si nevšimol zvislú regulačnú dopravnú značku „B. daj prednosť vjazde“ ani v protiidľahom roku križovatky umiestnené cestné zrkadlo a vošiel s motorovým vozidlom do križovatky v čase, keď do nej z ulice C. v smere na miestnu časť T. (z hlavnej cesty) vchádzal motocykel s vodičom T. M.. Znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru cestná doprava, nehody v cestnej premávke J.. K. K. aj výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní bolo preukázané tvrdenie obžalovaného a poškodenej F. B., že nárazová rýchlosť osobného motorového vozidla bola minimálna, cca 15 km/hod.. Uvedenému korešponduje aj výpoveď priameho svedka T. S., ktorý sledoval situáciu zo vzdialenosti asi 200 metrov, z pohľadu ktorého sa zdalo, že motorové vozidlo dokonca stálo, hoci motocyklista odrazu zmizol, čo bolo čudné, ale pre plot, ktorý tam je, ako uviedol, zvyšok nevidel. Z výpovede znalca J.. K. K. na hlavnom pojednávaní ďalej vyplývalo, že nárazová rýchlosť a rozdielna hmotnosť obidvoch dopravných prostriedkov, a to 2,5 tonového osobného motorového vozidla v porovnaní so 150 kg motocyklom mali vplyv na výraznú zmenu dráhy motocykla, ktorý po zásahu s motorovým vozidlom s jeho vodičom v prvom rade spadol na zem a po asfalte sa s určitou odchýlkou oproti pôvodnému smeru jazdy ďalej šúchal po C. ulici, pričom ako vyplýva zo znaleckého posudku bolo to v rýchlosti cca 28 km/hod.. Na druhej strane zmena dráhy osobného motorového vozidla nebola vôbec viditeľná alebo pozorovateľná. Obrana obžalovaného, že poškodenému nespôsobil v dôsledku dopravnej nehody také zranenia, pre ktoré by bolo možné jeho konanie kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, je vyvrátená nielen záznamom z dopravnej nehody, či výpoveďou poškodeného T. M. a svedka Q. M., ale predovšetkým podaným znaleckým posudkom a výsluchom znalca V.. F. S., E.. na hlavnom pojednávaní. Bolo jednoznačne preukázané, že po zrážke motorového vozidla s motocyklom došlo k pádu motocyklistu na zem jeho ľavou stranou tela a zodpovedá tomu aj maximum poranení, ktoré utrpel na ľavej strane tela, a to nielen vo forme pomliaždenín, ale aj odrenín. Ako ďalej vyplývalo z výpovede znalca V.. F. S., E.. mechanizmus vzniku uvedených zranení poškodeného plne zodpovedá okolnostiam dopravnej nehody. V tejto súvislosti okresný súd ďalej uviedol, že príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného ako páchatela a následkom spôsobeným na zdraví poškodeného sa neprerušuje, i keď ku konaniu obžalovaného pristúpila ďalšia skutočnosť (v danom prípade pád poškodeného z motocykla a následné šúchanie sa po asfalte), ktorá skutočnosť zároveň spolupôsobila pri vzniku spôsobeného následku (t.j. ujme na zdraví v dôsledku poranení prevažne na ľavej strane tela poškodeného vo forme pomliaždením s krvnými podliatinami a odreninami), pretože konanie obžalovaného zostáva

takou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nebolo došlo. Každé konanie bez ktorého by následok nebol nastal, nie je však rovnako dôležitou príčinou následku. Jedná sa o tzv. „zásadu gradácie príčinnej súvislosti“. Dôležité je, aby konanie páchatel'a bolo z hľadiska spôsobeného následku príčinou dostatočne významnou. Rozlišovanie medzi následkami nevyhnutnými a náhodnými nie je pritom pre stanovenie trestnej zodpovednosti rozhodujúce. Príčinná súvislosť je totiž daná i vtedy, keď vedľa príčiny, ktorá bezprostredne spôsobila následok, pôsobila i ďalšia príčina, pričom je nerozhodné či každá z týchto príčin bola inak spôsobilá privodiť následok sama o sebe alebo tento následok privodí len vo vzájomnom spolupôsobení s druhou príčinou. (NS ČR 16/2002 -T-389, obdobne R 72/1971, R 37/1975). Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že konanie obžalovaného bolo prvotnou príčinou trestnoprávneho následku, ku ktorému by inak nebolo došlo. Ako vyplynulo aj z výpovede súdneho znalca V. F. S., E.. poranenia, ktoré poškodený utrpel prevažne na ľavej strane tela vo forme pomliaždenín vznikli pri páde motocyklistu na zem, pri ktorom došlo i posúvaniu (šúchaniu sa) motocyklistu po ceste, čím vznikli na jeho tele aj odreniny. Znamená to, že dej je potrebné vyvodzovať z hľadiska príčinného vzťahu v celkovej nadväznosti, kde nemožno vytrhávať jednotlivé časti tohto deja a vzájomne ich od seba oddeľovať, lebo by to viedlo k nesprávnym záverom súdu. Príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a následkom na zdraví poškodeného by sa prerušila len vtedy, ak by nová okolnosť pôsobila ako výlučná a samostatná príčina, ktorá spôsobila následok bez ohľadu na konanie obžalovaného, čo však v prejednávanej príhode preukázané nebolo.

Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že zranenia, ktoré utrpel poškodený sa z medicínskeho hľadiska považujú za ľahšie zranenia, ktoré si vyžadovali lekárske ošetrovanie s objektívnou dobou liečenia a práceneschopnosti v dobe od 08.06.2019 do 22.06.2019, t.j. v trvaní 14 dní. Počas tejto doby mal poškodený výraznejšie bolesti najmä ľavej sedacej oblasti a ľavého predkolenia po dobu 7 až 8 dní s postupným ústupom bolestí, počas ktorej doby bol obmedzený v bežnej chôdzi, v ťažších prácach, športovaní, jazde na bicykli, či motocykli a jeho stav si vyžadoval kludový režim. Najvážnejším zranením, ktoré poškodený pri dopravnej nehode utrpel, nebolo hrudnej steny tak, ako sa mylne domnieval obžalovaný najmä s poukazom na odstup času od jeho diagnostiky, čo bolo znalcom odôvodnené predovšetkým tvorbou stresových hormónov u poškodeného v dôsledku dopravnej nehody a pre stres, ktorý poškodený nielen pociťoval, ale ako vyplynulo aj z výpovedi svedka Q. M. a P. W., ktorý bol na ňom aj viditeľný, si bolesti hrudníka hneď uvedomovať nemusel, čo v medicínskej praxi nie je podľa znalca nič neobvyklé ale najzávažnejším zranením, ako už bolo uvedené, bolo pomliaždenie ľavého predkolenia s krvnou podliatinou a s odreninou, pomliaždenie sedacej oblasti vľavo (oblasť sedacieho svaly) s krvnou podliatinou a odreninou, a tiež pomliaždenie pravého členka a pravej päty, ktoré zranenie predkolenia a zranenie v oblasti sedacieho svaly boli aj podľa obžalovaného viditeľné už pri prvotnom ošetrovaní poškodeného na mieste nehody v podobe škrabancov a roztrhnutých nohavíc na ľavom sedacom svaly, ktorý mal odretý. Rovnako tak viditeľné muselo byť aj ďalšie zranenie pravej päty, či ľavého predlaktia poškodeného, lebo aj tieto zranenia už boli príslušníkom Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ T. zdokumentované pri spisovaní záznamu o dopravnej nehode. Vážnosť poranení, ako uviedol znalec V. F. S., je determinovaná intenzitou násilia pôsobiaceho na tele poškodeného, a je jedno, či je to pád alebo náraz. Sily ktoré uvedené zranenia v danom prípade spôsobili boli na rozhraní strednej a väčšej intenzity, a svedčí tomu nielen kolízia (náraz) osobného motorového vozidla ľavou polovicou v jeho prednej časti a rozsah jeho poškodenia v dôsledku nárazovej rýchlosti osobného motorového vozidla cca 15 km/hod, s motocyklistom (pri nárazovej rýchlosti motocykla cca 45 km/hod.) a následný pád motocyklistu na zem, ktorý sa ďalej šúchal po asfalte pri rýchlosti 28 km/hod., ale aj rozsah poškodenia motocykla v dôsledku, ktorého bol tento ďalej nepojazdný. I keď z výpovede poškodeného, ako aj ním predložených listinných dôkazov v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody z titulu straty na zárobku vyplynulo, že poškodený bol v liečbe a práceneschopný v dobe od 10.06.2019 do 02.07.2019, t.j. 22 dní, táto doba liečenia a práceneschopnosti bola podľa záverov znalca trochu predĺžená, a nemala sa začínať dňom, kedy poškodený navštívil ambulanciu svojho všeobecného lekára, t.j. prvý pracovný deň 10.06.2019, ale už odo dňa úrazu, t.j. od 08.06.2019. Následne ak na chirurgickej kontrole dňa 17.06.2019 poškodený už nemal výrazné ťažkosti a krvné podliatiny sa mu vstrebávali, ako uviedol ďalej znalec, objednanie na kontrolu o 2 týždne bol príliš dlhý interval, kontrola preto mohla byť o 5 - 7 dní, lebo medzitým 17.06. a 02.07. už došlo k vyliečeniu poškodeného. Postupnému zlepšeniu zdravotného stavu poškodeného už pri kontrole na chirurgickej ambulancii dňa 17.06.2019 svedčí aj to, že poškodený v ten deň odhlásil svoj motocykel z evidencie motorových vozidiel na Okresnom dopravnom inšpektoráte v T., kde ho, ako uviedol, tiež odviezol jeho otec. Znalec dospel k záveru, že u poškodeného by bola opodstatnená doba liečenia a práceneschopnosti 2 týždne a táto mala trvať v dobe od 08.06.2019 do 22.06.2019, t.j. 14 dní. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že iba šťastnou zhodou okolností dňa 08.06.2019 nedošlo k vážnejšiemu ublíženiu na zdraví poškodeného pre poranenia hlbších štruktúr, či

zlomenín kostí poškodeného, ktorý nielenže nemá jednu obličku, ale ako vyplynulo z výpovede svedka Q. M., druhú obličku mal tiež operovanú, a to následkom pádu poškodeného na zem a nie veľkej premávky počas víkendového popoludnia, vďaka čomu poškodený nebol počas šúchania sa po ceste v nie zanedbateľnej rýchlosti (28 km/hod.) vystavený ďalšej možnej kolízii, či už za ním idúcim motorovým vozidlom alebo oproti idúcim motorovým vozidlom. Zisteným konaním tak obžalovaný porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona (§ 4 ods. 1 písm. c) a § 20 ods. 1, ods. 4 Zák. č. 8/2009 Z.z.).

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného, krajský súd zdôrazňuje, že si v celom rozsahu naznačenú argumentáciu súdom prvého stupňa ohľadom zavinenia obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku v plnom rozsahu osvojil, je uvedená vyššie a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste znovu opakovať. Znalec z odboru cestnej premávky J.. K. K. vyslovil jednoznačný záver, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla A. U. mal možnosť pozorovať prichádzajúci motocykel nielen priamym pohľadom, ale aj prostredníctvom cestného zrkadla, motocyklu poškodeného prednosť nedal, napriek značke „B.“, technika jazdy motocyklistu bola v súlade s pravidlami cestnej premávky. Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní rozsiahlym spôsobom venoval ujme na zdraví poškodeného, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje nielen na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva - chirurgie V.. F. S. E., ale aj na obsah jeho odborných vysvetlení k podanému znaleckému posudku v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní. Znalec sa podrobne vyjadril nielen k tomu, že poranenia na tele poškodeného sú v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ale podrobne sa vyjadril aj k z jeho pohľadu upravenej dĺžke práceneschopnosti poškodeného, ktorú považoval za opodstatnenú s dobou liečenia dvoch týždňov, t.j. od 08.06.2019 do 22.06.2019. Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na pomerne rozsiahle zdôvodnenie tohto výroku súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku (strany 15 až 17), aj túto argumentáciu si krajský súd osvojil a nie je potrebné ju na tomto mieste znovu opakovať. Správne okresný súd zvýraznil obsah ust. § 442 ods. 1, § 443, § 445, § 447a, § 121 ods. 3 a § 517 ods. 2 OZ.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 158 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody až na jeden rok. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., a preto obžalovanému ukladal trest v upravenej sadzbe trestu odňatia slobody až na osem mesiacov. Uložil mu trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere dvoch mesiacov, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu. Nebolo totiž možné opomenúť tú skutočnosť, že obžalovaný nebol v minulosti riešený súdom za spáchanie trestného činu a pokiaľ mu boli uložené podľa obsahu evidenčnej karty vodiča dve peňažné pokuty za prekročenie rýchlosti, tieto priestupky vzhľadom na to, že obžalovaný je dlhoročným držiteľom vodičského oprávnenia, nemožno hodnotiť negatívne. Pokiaľ mu okresný súd odložil výkon trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby dvanástich mesiacov, aj v tejto súvislosti postupoval v súlade so stavom veci a so zákonom.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výroku, ktorým mu uložil 16 - mesačný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, rešpektujúc obsah ust. § 61 ods. 1,2 Tr. zák. a ani vo výroku o náhrade škody, krajský súd odvolanie obžalovaného, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol pomerom hlasov 3:0 postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.